

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: Sára Anderlová, Tereza Bužgová, Adéla Košíková, Pavlína Králíková,
Dominik Tušínovský, Tereza Žandová

ZŠ a MŠ Horní Benešov

Paní Jindřiška Hasalíková se narodila v roce 1937 v malé obci na Opavsku – Benkovicích. Ke konci války měla zážitek s německým hochem, který se chtěl ukrýt u Hasalíkových doma před postupující Rudou armádou. Otec paní Jindřišky to zatrhł, nechtěl nic riskovat.

„Tak já si pamatuju, že tehdy ten německý kluk, ale to byl fakt kluk, mně dal kus čokolády, o byla moje první čokoláda v životě, a ještě mi věnoval takové pouzdro, kde bylo pár pastelek.“

Zážitek s němčinou má paní Jindřiška z prvního stupně základní školy, když všechny děti dostaly na vysvědčení čtyřku z němčiny, protože měly pana učitele, který nechtěl učit němčinu, výuka probíhala čistě v českém jazyce a přišla na něj inspekce.

„Tedka tu čtyřku z němčiny a já, když jsem to donesla domů a podívala jsem se na to, tak jsem říkala, že to nechci. Otevřela jsem dveře od kamen a hodila jsem to do kamen.“

Ke konci války a s nastupující komunistickou totalitou paní Jindřiška, byť s komplikacemi, studovala pedagogický ústav v Opavě a stala se učitelkou chemie a biologie v Horním Benešově. Bohužel toto město nebylo její vlastní volbou. Skvělý prospěch nezajistil lehce získanou práci, v padesátých letech záleželo i na „kádrovém původu“, a ten dobrý nebyl...

„No a tak jsem se dostala do Horního Benešova, jako do trestanecké stanice okresu Opava, z politických důvodu, protože otec vystoupil ze strany.“

A tím se paní Jindřiška dostala do města původně obývaného převážně Němci, které se jí stalo domovem, který již neopustila.

I další generace se mohou řídit životním mottem paní Jindřišky:

„Snažila jsem vždycky o to, abych jednala čestně, pravdivě, abych nelhala, nesnášela jsem lhaní ani u vlastních dětí.“